Ref. Ares(2014)2426476 - 22/07/2014

SK

EURÓPSKA KOMISIA
GENERÁLNE RIADITEĽSTVO PRE PODNIKANIE A PRIEMYSEL

V Bruseli 13. októbra 2011

Usmerňujúci dokument[1]

Uplatňovanie nariadenia o vzájomnom uznávaní na stavebné výrobky bez označenia CE

1. ÚVOD

Účelom tohto dokumentu je poskytnúť „užívateľsky ústretové“ usmernenie o uplatňovaní nariadenia (ES) č. 764/2008[2] (ďalej len „nariadenie o vzájomnom uznávaní“ alebo „nariadenie“) na stavebné výrobky, na ktorých nie je umiestnené označenie CE. Bude sa aktualizovať tak, aby odrážal skúsenosti a informácie získané od členských štátov, orgánov a podnikov.

Definícia „stavebného výrobku“ sa prevzala z nariadenia o stavebných výrobkoch (ďalej len „NSV“)[3]: Podľa článku 2 ods. 1 „stavebný výrobok“ je „každý výrobok alebo každá zostava, ktoré sú vyrobené a uvedené na trh na trvalé zabudovanie v stavbách alebo ich častiach a ktorých parametre vplývajú na parametre stavieb, pokiaľ ide o základné požiadavky na stavby“.

---

[1] Tento dokument nie je právne záväzný. Európska komisia ani žiadna osoba konajúca v jej mene nie je zodpovedná za použitie informácií obsiahnutých v tejto publikácii, ani za akékoľvek chyby, ktoré sa môžu vyskytnúť napriek dôkladnej príprave a kontrole. Týmto usmerňujúcim dokumentom by nemala byť dotknutá ďalšia prípadná harmonizácia technických pravidiel s cieľom zlepšiť fungovanie vnútorného trhu. Tento usmerňujúci dokument nemusí nevyhnutne odrážať názor ani pozíciu Európskej komisie.

[2] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 764/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa ustanovujú postupy týkajúce sa uplatňovania určitých vnútroštátnych technických pravidiel na výrobky, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi uvedené na trh v inom členskom štáte, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie č. 3052/95/ES, Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 21.

[3] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 305/2011 z 9. marca 2011, ktorým sa ustanovujú harmonizované podmienky uvádzania stavebných výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje smernica Rady 89/106/EHS, Ú. v. EÚ L 88, s. 5 – 43.

2. REGULAČNÝ RÁMEC, KTORÝ SA UPLATŇUJE NA STAVEBNÉ VÝROBKY

Smernica o stavebných výrobkoch (89/106/EHS, zmenená a doplnená smernicou 1993/68/EHS a nariadením (ES) č. 1882/2003 – ďalej len „SSV“)[4] sa nahrádza novým nariadením, NSV[5]. Toto nariadenie už nadobudlo účinnosť. Články 3 až 28, články 36 až 38, články 56 až 63, články 65 a 66 a prílohy I, II, III a V sa však budú uplatňovať až od 1. júla 2013. V každom prípade sa stavebné výrobky, ktoré boli uvedené na trh v súlade so SSV pred 1. júlom 2013, považujú za výrobky, ktoré sú v súlade s NSV.

2.1. Prechodné obdobie (do 1. júla 2013)

Všetky „operatívne články“ nového NSV (t. j. všetko okrem vymedzenia pojmov a článkov vyžadovaných na implementáciu nového rámca, napríklad pre oznámenia, stály výbor atď.) sa budú uplatňovať až od 1. júla 2013.

2.2. Od 1. júla 2013

Cieľom NSV je zakázať používanie rozporných vnútroštátnych značiek vyhlásenia o parametroch a zabezpečiť, aby mal každý výrobok s označením CE voľný prístup na trh v EHP bez ďalších skúšok.

Po 1. júli 2013 sa existujúci rámec posilní aj zjednoduší nadobudnutím účinnosti ustanovení o:

- základných požiadavkách na stavby (článok 3);
- vyhlásení o parametroch a označení CE (články 4 – 10);
- povinnostiach hospodárskych subjektov (články 11 – 16);
- harmonizovaných technických špecifikáciách (články 17 – 28);
- zjednodušených postupoch (články 36 – 38);
- dohľade nad trhom a ochranných postupoch (články 56 – 59);
- delegovaných aktoch (články 60 – 63) a
- príloh I, II, III a V.

Pokiaľ ide o uplatňovanie zásady vzájomného uznávania a nariadenia o vzájomnom uznávaní, toto prechodné obdobie ani nový legislatívny rámec od 1. júla 2013 nevyvolajú žiadnu zmenu všeobecnej situácie opísanej v tomto usmerňujúcom dokumente.

---

[4] Smernica Rady 89/106/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov vzťahujúcich sa na stavebné výrobky, Ú. v. ES L 40, 11.2.1989, s. 12. Zmenená a doplnená smernicou Rady 93/68/EHS z 22. júla 1993, Ú. v. ES L 220, 30.8.1993, s. 01 – 22 a nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 z 29. septembra 2003, Ú. v. EÚ L 284, 31.10.2003, s. 1.

[5] Pozri poznámku pod čiarou č. 3.

Tento nový legislatívny nástroj poskytuje lepšie vyjasnenie koncepcií a používania označenia CE a zavádza zjednodušené postupy, čím sa znížia náklady, ktoré vznikajú podnikom, najmä MSP. Uložením nových a prísnejších kritérií určenia orgánom zapojeným do posudzovania a overovania stavebných výrobkov NSV zároveň zvyšuje vierohodnosť a spoľahlivosť celého systému.

3. NA KTORÉ STAVEBNÉ VÝROBKY SA NAĎALEJ UPLATŇUJE ZÁSADA VZÁJOMNÉHO UZNÁVANIA?

Keďže všetky stavebné výrobky môžu mať označenie CE v režime SSV aj NSV, dôležitým faktorom pri určovaní, či stavebný výrobok patrí do rozsahu pôsobnosti zásady o vzájomnom uznávaní, je prítomnosť alebo neprítomnosť označenia CE. Iba výrobky, na ktoré nebolo umiestnené označenie CE, patria do rozsahu pôsobnosti tejto zásady a jej procesných dôsledkov. So stavebnými výrobkami s označením CE sa zaobchádza v súlade s ustanoveniami SSV, alebo od 1. júla 2013 v súlade s ustanoveniami NSV.

4. VOĽNÝ OBEH VÝROBKOV S OZNAČENÍM CE

4.1. Situácia v rámci SSV

Podľa článku 6 ods. 1 SSV musí byť možné používať výrobok, na ktorý bolo umiestnené označenie CE (uvádzajúce jeho súlad s požiadavkami harmonizovanej normy), v celej EÚ bez dodatočných skúšok alebo požiadaviek.

Cieľom noriem v rámci SSV je poskytovať harmonizované metódy a kritériá posudzovania parametrov stavebných výrobkov namiesto harmonizácie samotných výrobkov alebo stanovenia požiadaviek na ich parametre. Na rozdiel od iných harmonizačných smerníc sa otázka súladu stavebného výrobku s harmonizovanou normou v rámci SSV musí chápať v tom zmysle, že parametre takéhoto výrobku sa musia posúdiť podľa (uplatnením) metód a kritérií stanovených v danej harmonizovanej norme. Súlad stavebného výrobku s harmonizovanou normou sa preto nemôže vykladať tak, že poskytuje predpoklad zhody s akýmikoľvek právnymi požiadavkami uplatniteľnými na použitie výrobku. Stavebný výrobok sa nesmie ani považovať za spôsobilý na použitie výlučne na základe jeho súladu s harmonizovanou normou, keďže spôsobilosť na použitie sa má určiť preskúšaním parametrov výrobku so zreteľom na presne tie isté právne požiadavky, ktoré by sa mohli odlišovať v závislosti od každého konkrétneho druhu použitia (ako vyplýva z deviateho a desiateho odôvodnenia smernice).

Niektoré členské štáty napriek tomu naďalej vyžadujú národné značky ako doplnok označenia CE, čo pôsobí proti základnému cieľu SSV v oblasti voľného trhu. Z početných sťažností doručených útvarom Komisie vyplýva, že namiesto vykonania potrebných krokov na zabezpečenie zohľadnenia existujúcich požiadaviek v kontexte procesov európskej normalizácie sa spoliehali na vnútroštátne súbory technických špecifikácií, ktoré sa môžu považovať za povinné. Tieto nástroje niekedy zavádzajú veľmi zaťažujúce povolenia ex ante a/alebo špecifické vnútroštátne povolenia na efektívny prístup stavebných výrobkov, ktoré už majú označenie CE, na trh. Dodatočné požiadavky na takéto výrobky sa tak nepredstavili prostriedkami, ktoré na to určujú európske harmonizované normy, ale naopak, prostredníctvom týchto

vnútroštátnych systémov, ktoré kladú významné prekážky voľnému obehu výrobkov s označením CE.

Členské štáty môžu zabezpečiť bezpečnosť stavieb v rámci a prostredníctvom harmonizovaného systému zavedeného SSV a harmonizovaných noriem v rámci neho, namiesto toho, aby sa uchyľovali k dodatočným vnútroštátnym mechanizmom vymedzenia požiadaviek týkajúcich sa parametrov stavebných výrobkov.

4.2. Situácia v rámci NSV

Od 1. júla 2013 podľa článku 8 ods. 2 NSV, ak výrobcovia pripoja alebo nechajú pripojiť označenie CE, naznačujú tým, že preberajú zodpovednosť za zhodu stavebného výrobku s deklarovanými parametrami, ako aj za zhodu so všetkými uplatniteľnými požiadavkami ustanovenými v NSV a iných relevantných harmonizačných právnych predpisoch Únie, v ktorých sa ustanovuje umiestnenie tohto označenia. V rámci NSV by sa tak mala konsolidovať úloha označenia CE ako jediného označenia, ktorým sa uvádza zhoda stavebného výrobku s deklarovanými parametrami, ako aj súlad s uplatniteľnými požiadavkami harmonizačných právnych predpisov Únie.

V článkoch 56 až 59 NSV sa stanovuje dohľad nad trhom a ochranné postupy v prípade, že stavebný výrobok nespĺňa požiadavky stanovené v nariadení, predstavuje riziko pre zdravie a bezpečnosť, alebo sa zistila formálna nezhoda.

V prípadoch, keď by členský štát určenia mohol mať legitímne dôvody na zakázanie alebo obmedzenie uvedenia stavebných výrobkov na trh na svojom území, aj keby takéto výrobky boli uvedené v súlade s právnymi predpismi na trh v inom členskom štáte, vnútroštátne orgány sa môžu odvolať na článok 36 ZFEÚ. V tomto článku sa uvádzajú dôvody, ktorými členské štáty môžu opodstatniť vnútroštátne opatrenia brániace cezhraničnému obchodu, ako napríklad ochrana života a zdravia ľudí, zvierat alebo rastlín. Súdny dvor bližšie vykladá zoznam výnimiek v článku 36 ZFEÚ, ktoré sa všetky týkajú neekonomických záujmov. Akékoľvek opatrenia musia okrem toho rešpektovať zásadu proporcionality a „nesmú byť prostriedkami svojvoľnej diskriminácie alebo skrytého obmedzovania obchodu medzi členskými štátmi“[6].

V každom prípade má dôkazné bremeno pri odôvodňovaní opatrení prijatých podľa článku 36 ZFEÚ členský štát, a nie hospodársky subjekt.

5. NARIADENIE O VZÁJOMNOM UZNÁVANÍ (ES) č. 764/2008

Nariadenie sa vzťahuje na správne rozhodnutia určené hospodárskym subjektom na základe technického pravidla v súvislosti s akýmkoľvek neharmonizovaným výrobkom, ktorý je v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v inom členskom štáte, ak priamym alebo nepriamym účinkom takéhoto rozhodnutia je zákaz, zmena, dodatočné skúšanie alebo stiahnutie výrobku z trhu (článok 2 ods. 1). Akýkoľvek orgán, ktorý chce prijať takéto rozhodnutie, sa musí riadiť procesnými požiadavkami stanovenými v nariadení.

---

[6] Vec 34/79 *Henn a Darby*, [1979] Zb. s. 3795, bod 21, ako aj spojené veci C-1/90 a C-176/90 *Aragonesa de Publicidad Exterior a Publivía*, [1991] Zb. s. I-4151, bod 20.

Nariadenie sa bude uplatňovať vtedy, ak sú splnené všetky tieto podmienky:

5.1. (Zamýšľané) správne rozhodnutie sa musí týkať výrobku, ktorý je v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v inom členskom štáte

Zásada vzájomného uznávania sa uplatňuje, keď sa určitý výrobok, ktorý je v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v jednom členskom štáte, uvádza na trh v inom členskom štáte, bez ohľadu na jeho skutočný pôvod (EÚ alebo dovoz z tretej krajiny). Podľa tejto zásady členský štát v podstate nemôže na svojom území zakázať predaj výrobkov, ktoré sú uvedené na trh v inom členskom štáte v súlade s právnymi predpismi, a to ani vtedy, ak sa vyrábajú podľa iných technických pravidiel. Nariadením sa riadi skutočné i možné odoprenie vzájomného uznávania. Akýkoľvek členský štát, ktorý zamýšľa zakázať prístup na svoj trh, by sa mal teda riadiť postupom stanoveným v článku 6.

Výrobky, ktoré sa predtým neuvádzali na trh na území EÚ, nepatria do rozsahu pôsobnosti nariadenia. Budú musieť byť v súlade s technickými pravidlami platnými v členskom štáte, v ktorom sú prvýkrát uvedené na trh v EÚ.

5.2. (Zamýšľané) správne rozhodnutie sa musí týkať výrobku, ktorý nepodlieha harmonizovaným právnym predpisom EÚ

Nariadenie sa uplatňuje v neharmonizovanej oblasti, pokiaľ ide o výrobky, v prípade ktorých buď neexistuje harmonizácia právnych predpisov na úrovni EÚ, alebo v prípade aspektov, na ktoré sa nevzťahuje čiastočná harmonizácia (v oblasti stavebných výrobkov, pozri bod 3).

5.3. (Zamýšľané) správne rozhodnutie musí byť určené hospodárskemu subjektu

Podľa článku 2 ods. 1 sa nariadenie vzťahuje na správne rozhodnutia určené hospodárskym subjektom, ktoré sa prijali alebo majú prijať na základe „technického pravidla“ v súvislosti so stavebnými výrobkami, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi uvedené na trh v inom členskom štáte, ak priamym alebo nepriamym účinkom takéhoto rozhodnutia je zákaz, zmena, dodatočné skúšanie alebo stiahnutie výrobkov z trhu, ako sa stanovuje v bode 5.5.

Do rozsahu pôsobnosti nariadenia nepatria žiadne reštriktívne rozhodnutia prijaté vnútroštátnym orgánom a určené akejkoľvek fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá nie je hospodárskym subjektom. Hospodársky subjekt, ako sa stanovuje v článku 2 ods. 18 NSV, je v podstate akákoľvek osoba v dodávateľskom reťazci príslušného výrobku: výrobca, jeho splnomocnený zástupca, dovozca alebo distribútor.

Preto – a bez toho, aby bol dotknutý článok 36 ZFEÚ – sa nariadenie o vzájomnom uznávaní nevzťahuje na žiadne reštriktívne rozhodnutia prijaté príslušným orgánom a určené akejkoľvek fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá nie je hospodárskym subjektom.

5.4. (Zamýšľané) správne rozhodnutie musí byť založené na technickom pravidle

Nariadenie o vzájomnom uznávaní sa vzťahuje na (zamýšľané) správne rozhodnutia prijaté na základe „technického pravidla“ (článok 2 ods. 2).

Technické pravidlo sa v uvedenom článku definuje ako ustanovenie zákona, iného právneho predpisu alebo správneho opatrenia členského štátu:

a) ktorým sa zakazuje uvádzať akékoľvek výrobky uvedené v súlade s právnymi predpismi na trh v inom členskom štáte na trh na území členského štátu, v ktorom sa prijalo alebo prijme správne rozhodnutie, alebo ktorého dodržiavanie je povinné pri uvádzaní takéhoto výrobku na trh na území tohto členského štátu a

b) v ktorom sa stanovujú buď:

- vlastnosti požadované pre daný výrobok alebo typ výrobku, ako je úroveň kvality, výkonu alebo bezpečnosti, alebo rozmery vrátane požiadaviek, pokiaľ ide o názov, pod ktorým sa predáva, terminológiu, symboly, skúšky a skúšobné metódy, balenie alebo označovanie; alebo

- akákoľvek iná požiadavka, ktorá sa kladie na výrobok alebo typ výrobku na účely ochrany spotrebiteľov alebo životného prostredia a ktorá ovplyvňuje životnosť výrobku po jeho uvedení na trh, ako sú podmienky používania, recyklovania, opätovného použitia alebo likvidácie, ak tieto podmienky môžu významne ovplyvniť zloženie alebo vlastnosti stavebného výrobku, alebo jeho uvedenie na trh.

5.5. (Zamýšľané) správne rozhodnutie musí mať jeden z týchto priamych alebo nepriamych účinkov:

a) zákaz uvedenia výrobku alebo typu výrobku na trh;

b) zmenu alebo dodatočné skúšanie výrobku alebo typu výrobku predtým, ako sa bude môcť uviesť na trh alebo ponechať na trhu;

c) stiahnutie výrobku alebo typu výrobku z trhu.

Akékoľvek takéto (zamýšľané) rozhodnutie sa musí prijať v súlade s článkom 2 ods. 1 nariadenia.

Navyše a vzhľadom na výkladové oznámenie Komisie o praktickom uplatňovaní vzájomného uznávania[7] sa členské štáty vyzývajú, aby do svojich návrhov vnútroštátnych technických predpisov zahrnuli ustanovenia o vzájomnom uznávaní výrobkov, ktoré boli v súlade s právnymi predpismi vyrobené a/alebo uvedené na trh v inom členskom štáte Európskej únie alebo v Turecku, alebo v súlade s právnymi predpismi vyrobené v štáte EZVO, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o EHP.

---

[7] „Výkladové oznámenie Komisie o zjednodušení prístupu výrobkov na trhy iných členských štátov: praktické uplatňovanie vzájomného uznávania (2003/C 265/02) (Text s významom pre EHP)“, Ú. v. EÚ C 265/2 zo 4.11.2003, s. 2 – 16. V tomto oznámení sa navrhujú štyri štandardné vzorové ustanovenia o vzájomnom uznávaní, z ktorých si členské štáty môžu vybrať.

6. POSTUPY PREDCHÁDZAJÚCEHO POVOLENIA

Hospodárske subjekty, ktoré v minulosti v súlade s právnymi predpismi uviedli na trh svoje výrobky v členskom štáte, v ktorom sa uplatňujú odlišné technické požiadavky, alebo v ktorom nie sú vôbec žiadne požiadavky, sa môžu stretnúť s ťažkosťami, keď sa pokúšajú predstaviť svoje výrobky v členských štátoch, ktoré uplatňujú prísnejšie kontroly.

Súdny dvor stanovil[8], že v prípade neexistencie ustanovení úplnej harmonizácie na úrovni EÚ prináleží členským štátom, aby rozhodli o úrovni, na ktorej zamýšľajú zaručiť bezpečnosť na svojom území, pričom zohľadnia požiadavky voľného pohybu tovaru v EÚ[9].

Súdny dvor ďalej uviedol, že vzhľadom na to, že táto úroveň ochrany sa môže v jednotlivých členských štátoch líšiť, členským štátom sa musí poskytnúť možnosť voľného uváženia a z toho vyplýva, že skutočnosť, že jeden členský štát stanoví menej prísne pravidlá ako iný členský štát, ešte neznamená, že pravidlá tohto druhého členského štátu nie sú primerané[10].

Z tohto dôvodu právne predpisy EÚ v zásade nezamedzujú členským štátom, aby zaviedli vhodné opatrenia, ak to považujú za nevyhnutné z hľadiska kontroly a/alebo obmedzenia uvádzania stavebných výrobkov na trh. Členské štáty obvykle zavádzajú tieto opatrenia v rámci postupov predchádzajúcich povolení, podľa ktorých by skôr, ako možno výrobok uviesť na trh v danom členskom štáte, mal príslušný orgán uvedeného členského štátu na základe žiadosti poskytnúť svoj formálny súhlas.

Súdny dvor však opakovane konštatoval[11], že akékoľvek vnútroštátne právne predpisy podmieňujúce uvádzanie výrobkov postupom predchádzajúceho povolenia obmedzujú voľný pohyb tovaru a v skutočnosti predstavujú opatrenie ekvivalentné množstvovému obmedzeniu dovozu v zmysle článku 34 ZFEÚ. Takéto vnútroštátne právne predpisy môžu byť opodstatnené, iba ak sa na ne vzťahuje jedna z výnimiek stanovených v článku 36 ZFEÚ alebo jedna z nadradených požiadaviek uznaných v judikatúre Súdneho dvora a v oboch prípadoch musia byť vhodné na zabezpečenie dosiahnutia uvedeného cieľa a nesmú presahovať rámec nevyhnutný na jeho dosiahnutie (odôvodnenie 11 nariadenia).

Súdny dvor tiež stanovil niekoľko podmienok, na základe ktorých by sa mohol odôvodniť postup predchádzajúceho povolenia:

---

[8] Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 10. februára 2009, *Komisia proti Talianskej republike*, vec 110/05, [2009] Zb. s. I-519.

[9] Vec 50/83 *Komisia proti Talianskej republike* [1984] Zb. s. 1633, bod 12 a analogicky vec C-131/93 *Komisia proti Spolkovej republike Nemecko* [1994] Zb. s. I-3303, bod 16.

[10] Pozri najmä rozsudok Súdneho dvora z 5. februára 2004, *Komisia proti Francúzskej republike*, vec 24/00, [2004] Zb. s. I-00000, bod 65 a analogicky vec C-262/02 *Komisia proti Francúzskej republike*, [2004] Zb. s. I-6569, bod 37 a vec C-141/07 *Komisia proti Spolkovej republike Nemecko*, [2008] Zb. s. I-0000, bod 51.

[11] Rozsudok Súdneho dvora z 22. januára 2002, *Canal Satélite Digital SL*, vec C-390/99, [2002] Zb. s. I-607, bod 43; rozsudok Súdneho dvora z 10. novembra 2005, *Komisia proti Portugalskej republike*, vec C-432/03, [2005] Zb. s. I-9665, bod 52; rozsudok Súdneho dvora z 15. júla 2004, *Nicolas Schreiber*, C-443/02, [2004] All ER (D) 276 (Jul), body 49 – 50.

- musí vychádzať z objektívnych, nediskriminačných kritérií, ktoré príslušné podniky poznajú vopred, a to tak, aby sa vymedzili hranice voľného uváženia vnútroštátnych orgánov, ktorými sa zabráni jeho svojvoľnému používaniu;

- nemal by v podstate duplikovať kontroly, ktoré sa už vykonali v rámci iných postupov buď v tom istom štáte alebo v inom členskom štáte;

- predchádzajúce povolenie bude nevyhnutné iba vtedy, ak sa následná kontrola musí považovať za neskorú na to, aby bola skutočne účinná a aby sa ňou mohol dosiahnuť daný cieľ;

- postup by z hľadiska nákladov a času nemal odrádzať hospodárske subjekty od uskutočnenia ich podnikateľského plánu.

6.1.1. Je predchádzajúce povolenie technickým pravidlom?

Povinnosť predložiť stavebné výrobky na predchádzajúce povolenie predtým, ako sa môžu uviesť na trh v členskom štáte, nepatrí do rozsahu pôsobnosti nariadenia (odôvodnenie 12 nariadenia). Táto povinnosť sama osebe nepredstavuje technické pravidlo v zmysle nariadenia, pretože nestanovuje vlastnosti požadované pri takomto stavebnom výrobku alebo type stavebného výrobku. Akékoľvek rozhodnutie o vylúčení alebo odstránení stavebných výrobkov z trhu iba z dôvodu, že nemajú predchádzajúce povolenie, teda nepredstavuje rozhodnutie, na ktoré sa nariadenie vzťahuje.

Keď sa však podá žiadosť o takéto povinné predchádzajúce povolenie výrobku, akékoľvek zamýšľané rozhodnutie o zamietnutí žiadosti na základe technického pravidla by sa malo prijať v súlade s nariadením, aby žiadateľ mohol využiť procesnú ochranu, ktorú poskytuje nariadenie.

6.1.2. Postupy predchádzajúceho povolenia a výrobky podrobené skúškam v iných členských štátoch

Požiadavky vykonať posúdenie zhody konkrétnym spôsobom podľa vnútroštátnych právnych predpisov by sa nemali považovať za technické pravidlo, ale za postup predchádzajúceho povolenia v zmysle odôvodnení 11 a 12 nariadenia o vzájomnom uznávaní.

Je jasné, že prostredníctvom takéhoto postupu predchádzajúceho povolenia sa majú uplatňovať technické pravidlá v zmysle nariadenia. V týchto pravidlách sa môžu stanoviť skúšky, overovania alebo iné technické posúdenia skúšobnými laboratóriami, ktoré by vzápätí mali príslušnému vnútroštátnemu správnemu orgánu poskytnúť prvky potrebné na prijatie rozhodnutia vo veci.

V rámci daného systému predchádzajúceho povolenia neexistujú žiadne osobitné pravidlá EÚ pre hodnotenie takýchto prípadov, keď sa skúšky vykonali v krajinách, v ktorých sa vykonali rovnaké alebo podobné skúšky. V existujúcej judikatúre

Súdneho dvora[12] sa vyžaduje, že v týchto prípadoch sa vo vnútroštátnych právnych predpisoch musia stanoviť zjednodušené postupy povolenia, ktoré:

- sú ľahko prístupné
- sa môžu dokončiť v primeranom čase a
- pre akékoľvek zamietnutie musí existovať možnosť napadnutia na súde.

Vnútroštátne orgány osobitne nie sú oprávnené vyžadovať technické alebo chemické analýzy alebo laboratórne skúšky bez potreby, ak sa takéto analýzy a skúšky už vykonali v inom členskom štáte a ich výsledky sú dostupné pre tieto orgány, alebo sa im na požiadanie môžu poskytnúť k dispozícii. Prísne dodržiavanie tejto povinnosti si vyžaduje aktívny prístup vnútroštátneho orgánu, ktorému sa predkladá žiadosť o povolenie výrobku alebo v tejto súvislosti o uznanie rovnocennosti osvedčenia vydaného schvaľovacím orgánom iného členského štátu. Takýto aktívny prístup sa ďalej prípadne vyžaduje aj od tohto druhého schvaľovacieho orgánu a v tejto súvislosti je na členských štátoch, aby zabezpečili, že príslušné schvaľovacie orgány budú medzi sebou spolupracovať na uľahčení postupov, ktoré sa majú dodržiavať v snahe získať prístup na vnútroštátny trh dovážajúceho členského štátu[13].

6.1.3. Výrobky prvýkrát umiestnené na trh a výrobky uvádzané v súlade s právnymi predpismi na trh v inom členskom štáte

V článku 2 ods. 16 a 17 NSV sa jasne rozlišuje medzi „sprístupnením na trhu“ a „uvedením na trh“, pokiaľ ide o stavebné výrobky. „Sprístupnenie na trhu“ je každá dodávka stavebného výrobku na distribúciu alebo použitie na trhu Únie v priebehu obchodnej činnosti, zatiaľ čo „uvedenie na trh“ je prvé sprístupnenie stavebného výrobku na trhu Únie.

Pokiaľ ide o sprístupnenie výrobkov na trhu v členskom štáte uvedených v súlade s právnymi predpismi na trh v inom členskom štáte a pri absencii harmonizujúcich opatrení EÚ, vnútroštátne ustanovenie, na základe ktorého sa vyžaduje, aby sa dovážané výrobky podrobili rovnakým skúškam ako výrobky prvýkrát uvedené na trh a aby sa vopred povolili, predstavuje opatrenie ekvivalentné množstvovému obmedzeniu dovozu v zmysle článku 34 ZFEÚ[14].

Pokiaľ ide o prvé uvedenie na trh EÚ, pozri bod 5.1.

---

[12] Najmä rozsudok Súdneho dvora z 5. februára 2004, *Komisia proti Francúzskej republike*, vec 24/00, [2004] Zb. s. I-00000.

[13] Pozri rozsudok Súdneho dvora z 10. novembra 2005, *Komisia proti Portugalskej republike*, vec C-432/03, [2005] Zb. s. I-9665, body 46 a 47; vec 272/80 *Frans-Nederlandse Maatschappij voor Biologische Producten* [1981] Zb. s. 3277, bod 14, *Brandsma*, bod 12 a vec C-400/96 *Harpegnies,* [1998] Zb. s. I-5121, bod 35.

[14] Pozri vec C-14/02 *Atral proti Belgickému kráľovstvu*, [2003] Zb. s. I-04431, bod 62, ako aj vec C-390/99 *Canal Satélite Digital*, [2002] Zb. s. I-607, body 12, 25 a 29.

7. POSTUPY HODNOTENIA A ŽIADOSTI O INFORMÁCIE

Keď príslušný orgán predloží výrobok na hodnotenie s cieľom určiť, či má alebo nemá prijať správne rozhodnutie, členský štát si môže od hospodárskych subjektov vyžiadať niektoré relevantné informácie týkajúce sa vlastností výrobku (článok 4 nariadenia). Žiadosť by však mala zostať primeraná: nemala by v podstate duplikovať kontroly, ktoré sa už vykonali v rámci iných postupov buď v tom istom štáte alebo v inom členskom štáte.

Členské štáty nemôžu odmietnuť osvedčenia alebo protokoly o skúškach vydané orgánom posudzovania zhody, ktorý je akreditovaný pre príslušnú oblasť posudzovania zhody v súlade s nariadením (ES) č. 765/2008 z dôvodu odbornej spôsobilosti tohto orgánu (článok 5 nariadenia).